

Vi har en teaterdebat kørende, hvor man af og til kan synes, at meget foregår betydeligt mere pr. indfald end pr. fordybelse. Og tilsvarende kunne man sige, at skal sådan noget som det her udvikle sig ordentligt, så er det vigtigt, at der også er ressourcer til netop fordybelsen.

Det er jo ganske flotte ord, der står, med at det skal have en humanistisk osv. baggrund. Men hvad vil det sige, og hvordan skal det kunne bruges i øvrigt? Men først og fremmest: Hvordan skal de kunne få ressourcer? Og så går jeg ud fra, at ministerens formuleringer om, hvad der videre skal ske – at man vil inddrage eller diskutere og drøfte det med Kulturudvalget – så også betyder, at vi er orienteret så tidligt, at vi ikke bare får det som et fait accompli.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Ja, det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg altid har ment, at selvejende institutioner var en vældig god idé, fordi de netop giver en stor selvstændighed i forhold til staten i øvrigt. Men jeg må også sige, at i Kulturministeriet er der ikke den store tradition for at have selvejende institutioner, og det er meget få uddannelsesinstitutioner, som Kulturministeriet danner ramme for, og derfor er det hensigtsmæssigt at have en nogenlunde sammenlignelig organisation for de enkelte institutioner, som altså er inden for Kulturministeriet.

Omkring muligheden for at sprælle: Jeg vil gerne herfra love, at jeg vil gøre det, jeg kan, for at sikre, at der er gode muligheder for at sprælle ude på de enkelte uddannelsesinstitutioner. Også fordi det er forudsætningen for den kunstneriske kvalitet, og det er forudsætningen for kvaliteten i uddannelserne, at der er spræl derude, og at der er mennesker, der brænder for det, de laver. Så det lover jeg at vi nok skal sørge for at skabe de bedst tænkelige rammer for.

Omkring de vejledende råd – og det er til fru Margrete Auken – skal jeg gerne orientere Kulturudvalget og kunne slet ikke drømme om at lade være med at orientere Kulturudvalget om de vejledende råd. Men hensigten med at oprette vejledende råd på bl.a. designområdet er, at jeg ønsker at have en stor faglig kompetence i ministeriet på det her område, sådan at vi hele tiden er på forkant med udviklingen, og sådan at vi kan sikre os, at kvaliteten i uddannelserne er den bedst tænkelige.

Til spørgsmålet omkring ressourcer til udviklingsarbejdet: Fru Margrete Auken formulerede

det på den måde, at udviklingen ikke bare skulle domineres af det, fru Margrete Auken kaldte pr. indfald, men at det også var nødvendig at have en udvikling, der var præget af fordybelse. Jeg tror egentlig, at mange lærere og kunsthåndværkere og designere på vores skoler ville have sig frabedt den formulering, specielt fordi jeg ikke tror, at udviklingen på det kunstneriske område først og fremmest foregår pr. indfald; der er også i høj grad tale om en fordybelsesproces.

Og så er spørgsmålet altid, hvordan vi får ressourcer til, at der virkelig er tid til at tænke sig om. Jamen taksameterstøtten til vores kunstneriske uddannelser er rent faktisk vældig god, og det vil sige, at der er temmelig mange ressourcer i de her skoler.

Desuden mener jeg, at det, vi nu skal, er at sikre os, at vi får et solidt samarbejde mellem alle Kulturministeriets forskellige uddannelsesinstitutioner. Der er mange ressourcer også på det forskningsmæssige felt at hente på eksempelvis arkitektskolerne, og derfor er det glædeligt, at vi nu har alle de kunstneriske uddannelser samlet i Kulturministeriet, fordi det også giver mulighed for et solidt samarbejde mellem de enkelte institutioner.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg skal bare oplyse ministeren om, at jeg fik den formulering fra de kunstneriske uddannelser selv, så de vil ikke have sig den frabedt. Det kan godt være, at nogle af dem vil det. Men jeg har faktisk fået den derfra, fra nogle af de mennesker, jeg har talt med dér. Og det kan jo ikke nytte noget, at man behandler dem som mimoser. Heller ikke til den anden side.

Hvis man kommer med en bemærkning om, at det engang imellem kan tage sig ud som om, så er det ikke det samme, som at man har tilsidesat hele systemet. Det kan også godt være en formulering, der peger hen mod, at vi fra vores side siger, at her har vi altså brug for, at tingene ikke bare foregår pr. indfald. Man kan også godt kalde det pr. inspiration, hvis det skal være finere, men selv den, ved jeg også fra meget andet arbejde, har godt af, at man siger: Og så tænker vi os lige godt om, og så ser vi lige, hvad der er sket historisk, og så snakker vi lige med nogle andre, eller hvordan man nu i øvrigt vil formulere det med fordybelse.

»Kill your darlings«, hedder det inden for kunstnerisk udfoldelse. Man skal en gang imel-